

свързва съ него трайно приятелство, засилено по-късно и отъ роднински връзки. Той не веднажъ пише на Герова, че за него „у Софія той е най-надеженъ българинъ“ (Изъ архивата на Н. Геровъ. Кн. II, с. 619, № 2550). Трайковичъ отговаря съ същата привързаностъ и действува споредъ внушенията на Филаретова. Тѣ се отнасятъ не само до черковния въпросъ, но и до училищното дѣло. Видѣхме, че Трайковичъ поема изцѣло издръжката на откритото презъ 1858 г. девическо училище и на следната година изгражда на свои сръдства подходна сграда за него. С. Филаретовъ помѣства въ Цариградскій Вѣстникъ, бр. 444 отъ 20. VII. 1859 г., една интересна дописка, въ която описва основаването на училището и хвали съ възторжени думи постѣпката на Трайковичъ, нарича го достоенъ подражателъ на Ив. Н. Денкоглу, родолюбецъ и благодетель, чийто примѣръ трѣбва да бжде последванъ и отъ другитѣ първенци.

Трайковичъ участвува и въ борбитѣ за политическо освобождение на България. Макаръ и членъ на разнитѣ правителствени учреждения — мезлиши, сѣдилища, комисии, презъ времето на Митхадъ паша билъ обвиненъ въ нелоялностъ и закаранъ въ Русе (вж. биографичната скица въ Соф. общински вестникъ, г. I, 1914, бр. 4). Малко по-късно Трайковичъ е вече посветенъ въ работитѣ на революционния комитетъ въ София и влиза въ близки сношения съ Левски. Той е билъ цененъ отъ последния поради доблестното си държане въ турскитѣ мезлиши, кждето винаги смѣло защищавалъ населението отъ своеволия и престѣпления. Левски често пѣти се е съветвалъ съ него. Следъ Арабаконашкото приключение Трайковичъ получава назначение да участвува въ следствената комисия, която ще разпитва Д. Общи. Това обстоятелство и носенитѣ слухове за предателство накарватъ Левски да отправи въ края на 1872 г. едно писмо до него, кждето го обвинява, че е предаль комитетскитѣ тайни. Споредъ свидетелството на съвременници, съмненията на Левски сж били безосновни (вж. Ст. Заимовъ, Василь Левски дяконътъ. Кратка биография, написана по поводъ откривание паметника. София 1897, с. 158, 163, 164, 171, 187—191). — Презъ 1876 г. турцитѣ опожаряватъ частъ отъ имотитѣ на Трайковичъ, на следната година го изпращатъ на заточение. Завръща се следъ освобождението. Кжсо време е софийски кметъ. Умира презъ 1880 г.

38. Д. Трайковичъ до Хр. х. Гюровъ въ Кюстендилъ

Приелъ писмото за доставка на сѣмникъ и жито.

Господину Ристаки х. Гюровъ, Кюстендилъ.

1860, махия 20, София.

Прие Ви приятелското писмо о Вашию човекъ о текущаго 18 и разумехъ, що ни пишете за сва що, що е нама потребно, което сте се разговаряли сасъ Мамут-ага за 20 иляди ока ичимикъ и 20 иляди ока жито и другите почисти жита видохъ мострите. За цените ми пишете, много се благодаря, но защо има разговоръ, защо аскеро ще стая, за което нашию контракъ сасъ нихъ не пише, като стане аскеро, що остане захире, за нашъ есапъ ще остане, за